

Dostosowanie wymagań edukacyjnych z plastyki do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych uczniów w klasach 4-7

Symptomy trudności, które można dostrzec na lekcjach plastyki, podczas realizacji ćwiczeń plastycznych, u uczniów z dysleksją, dysgrafią, afazją, zaburzeniami przestrzennymi, zespołem Aspergera, zaburzeniami zachowania:

- trudności z dłuższym skupieniem się nad wykonywanym zadaniem,
- brak wytrwałości w dążeniu do celu/rozwiązania zadania i nie dokończanie go,
- obniżony poziom prac plastycznych, konstrukcyjnych (mała inwencja twórcza, ograniczenia wyobraźni),
- trudności z rysowaniem (rysunek schematyczny, uproszczony),
- problemy z konstruowaniem kompozycji w przestrzeni,
- niska estetyka prac plastycznych.

Sposoby dostosowania wymagań u uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Nauczyciel dostosowuje wymagania w zakresie wiedzy i umiejętności w stosunku do ucznia, u którego stwierdzono deficyty rozwojowe i choroby uniemożliwiające sprostanie wymaganiom programowym, potwierdzone orzeczeniem Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej lub opinią lekarza – specjalisty.

W ocenianiu uczniów z dysfunkcjami uwzględnione zostają zalecenia poradni:

- wydłużenie czasu wykonywania ćwiczeń praktycznych lub zmniejszenie ilości zadań,
- możliwość rozbicia ćwiczeń złożonych na prostsze i ocenienie ich wykonania etapami,
- branie pod uwagę poprawności merytorycznej wykonanego ćwiczenia, a nie jego walorów estetycznych,
- zauważanie i docenianie „plusem” lub pochwałą słowną każdorazowy przejaw aktywności ucznia,
- obniżenie wymagań dotyczących estetyki prac,
- możliwość udzielenia pomocy w przygotowaniu pracy dodatkowej.
- wydłużanie czasu na wykonanie prac plastycznych
- dzielenie powierzonych zadań na etapy do wykonania małymi krokami,

Indywidualne dostosowanie wymagań z przedmiotu plastyka dla uczniów z diagnozą: dysleksja rozwojowa.

Nauczyciel na lekcjach plastyki jest zobowiązany :

- zawsze uwzględniać trudności ucznia,
- cierpliwe udzielać i kilkakrotnie powtarzać instrukcję wykonania,
- w miarę możliwości pomagać, wspierać, dodatkowo instruować, naprowadzać, pokazywać na przykładzie,
- dzielić dane zadanie na etapy i zachęcać do wykonywania małymi krokami,
- nie zmuszać na siłę do wykonywania zadań sprawiających uczniowi trudność,
- dawać więcej czasu na wykonanie pracy plastycznej, opanowanie danej umiejętności, cierpliwie udzielać instruktażu,
- nie krytykować, nie oceniać negatywnie wobec klasy,
- podczas oceniania brać przede wszystkim pod uwagę stosunek ucznia do przedmiotu, jego chęci, wysiłek, przygotowanie do zajęć w materiały, niezbędne pomoce itp.,
- włączyć do rywalizacji tylko tam, gdzie uczeń ma szansę,
- często podchodzić do ucznia i ukierunkowywać jego działania,

- w trakcie ćwiczeń sprawdzać, czy uczeń prawidłowo zrozumiał polecenia, w razie potrzeby udzielać dodatkowych wskazówek, dysortografia
- częste odwoływanie się do konkretności (np. graficzne przedstawianie treści zadań), szerokie stosowanie zasady pogłębienia,
- omawianie niewielkich partii materiału i o mniejszym stopniu trudności (pamiętając, że obniżenie wymagań nie może zejść poniżej podstawy programowej),
- podawanie poleceń w prostszej formie (dzielenie złożonych treści na proste, bardziej zrozumiałe części),
- wydłużanie czasu na wykonanie zadania,
- podchodzenie do dziecka w trakcie samodzielnej pracy w razie potrzeby udzielenie pomocy, wyjaśnienie, mobilizowanie do wysiłku i ukończenia zadania,
- podpowiadanie tematu pracy plastycznej,
- zadawanie do domu tyle, ile dziecko jest w stanie samodzielnie wykonać,
- potrzeba większej ilości czasu dla wykonania zadań, dysgrafia
- wydłużenie czasu na wykonanie pracy plastycznej,
- obniżenie wymagań dotyczących estetyki prac,
- podchodzenie do dziecka w trakcie samodzielnej pracy w razie potrzeby udzielenie pomocy, wyjaśnienie, mobilizowanie do wysiłku i ukończenia zadania,
- podpowiadanie tematu pracy plastycznej,
- stosowanie różnego rodzaju wzmocnień, tj. pochwały i zachęty.

afazja

- dzielenie ćwiczenia, zadania na mniejsze partie i zachęcanie do wykonywania ich krok po kroku,
- cierpliwe udzielać i kilkakrotnie powtarzać instrukcję wykonania,
- dokonywanie modyfikacji ćwiczeń i zadań,
- podawanie jasno sformułowanych instrukcji przy jednoczesnym sprawdzaniu stopnia ich zrozumienia,
- podpowiadanie tematu pracy plastycznej, częste podchodzenie do ucznia, ukierunkowywanie w działaniu,
- prezentowanie materiału na konkretnych przykładach, zanim zostanie podane bardziej ogólne twierdzenie,
- wydłużenie czasu na wykonanie pracy plastycznej,
- skupianie uwagi ucznia na tym, co w danej chwili uważamy za najważniejsze; akcentowanie przy pomocy słów (uwaga, ważne),

Indywidualne dostosowanie wymagań z przedmiotu plastyka dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim:

- przekazywanie treści za pomocą konkretności uwzględniając krótkotrwały okres koncentracji,
- wydłużanie czasu na zrozumienie prezentowanych treści materiału,
- podawanie atrakcyjnego wizualnie materiału mniejszymi partiami,
- podpowiadanie tematu pracy plastycznej, częste podchodzenie do ucznia, ukierunkowywanie w działaniu,
- wydłużanie czasu na wykonanie ćwiczeń i dostosowanie ich do możliwości ucznia,
- dzielenie powierzonych zadań na etapy do wykonania małymi krokami,
- formułowanie krótkich i precyzyjnych poleceń podczas wykonywania zadań,
- naprowadzanie podczas wypowiedzi ustnych poprzez pytania pomocnicze
- w ocenianiu zwracanie większej uwagi na wysiłek włożony w wykonanie pracy, niż ostateczny efekt pracy,
- stosowanie różnego rodzaju wzmocnień, tj. pochwały i zachęty